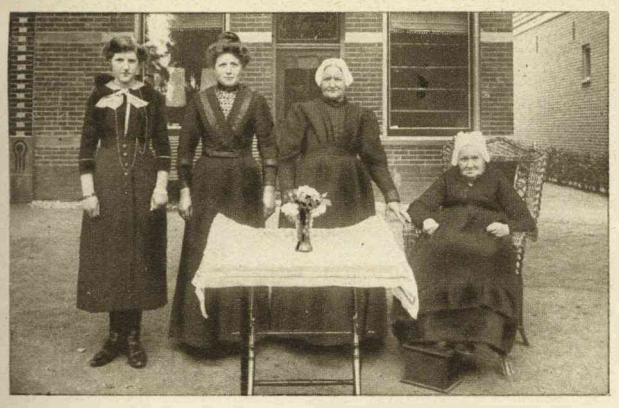

VIER GESLACHTEN OP ÉÉN FOTO.

Van een onzer correspondenten ontvangen wij bovenstaande foto, die een zeker niet alledaagsch feit weergeeft, n.l. vier geslachten op één foto vereeuwigd. Mejuffrouw de Wed. J. Buurman geb. Spiets te Nieuw-Vennep, die zich in den gezegenden ouderdom van 95 jaar mag verheugen, heeft zich laten fotografeeren met haar dochter Mej. J. C. Nederveld, geb. Buurman, haar kleindochter Mej. K. Donker, geb. Nederveld, en haar achter-kleindochter J. C. Donker.

volgens zijn beweren. Hij reikte me mijn toestel over en beloofde over een uurtje bij mij thuis te zijn om met het ontwikkelen te helpen. Hij moest eerst even naar de zaak om te zien of er nog post was.

Een stout plan rijpte in mijn brein. Ik had Stok's verklaringen goed in mij opgenomen en dacht er aan de plaat te ontwikkelen vóór hij bij mij kwam.

Ik vloog naar huis.

„Dag Lien!" riep ik. „Nou zal je een kiek zien! Ik in mijn flanellen broek op een bankje in de Scheveningsche boschjes. Prachtig, prachtig!"

„Mag ik er bij zijn, in die kast?" vroeg Lien. „Ja," antwoordde ik ernstig, „als je niets zegt. Eerst moet ik de baden klaarzetten en de roode lamp aansteken."

Toen alle voorbereidende maatregelen waren getroffen, verdwenen Lien en ik in de kast, trokken de deur achter ons dicht en hingen Lien's zwarten rok op. Nauwelijks had ik voorzichtig de plaat te voorschijn gebracht of er werd gebeld. Lien maakte een beweging naar de kastdeur, maar als een brieschende leeuw vloog ik op en dreigde met moord en doodslag als de kast openging. Ze liet dus bellen.

Een oogenblik later dompelde ik de plaat in het bakje met „ontwikkelaar" en staarden twee paar oogen angstig op het matbleeke oppervlak van de plaat.

Wat ik bij het kieken wit gezien had, moest zwart opkomen, dacht ik bij mezelf.

„Ik zie wat, Piet!" gilde Lien.

Ik gaf geen antwoord. Was er op dat oogenblik ook niet toe in staat. Ik beefde zóódanig, dat het bakje vanzelf de schommelende beweging maakte, die het behoefde.

Lieve Hemel, wat komt er een zwart op, dacht ik.

„Ik had toch enkel maar een witten broek aan?" vroeg ik aan Lien.

„Ja, natuurlijk," zei ze.

Alle duivels, wat werd die broek breed! 't Werd één groote zwarte plek.

„Had ik alléén een witten broek aan?" vroeg ik nog eens voor alle zekerheid.

„Jô, wat zeur je toch," zei Lien, je had natuurlijk nog meer aan.... maar dat kun je op de kiek niet zien.... is 't wel?" vroeg ze er naïf achter.

„Ik haal 'm er uit, hoor," zei ik twijfelend, „'t wordt prachtig zwart."

Ik haalde de plaat uit het bakje, dompelde ze in 't water en legde ze daarna in het fixeerbad. Toen zei ik met zachte stem tegen mijn vrouw:

„Lien, doe de kast open."

Ze maakte haar rok van de deur los en ik trad uit de kast als een overwinnaar uit zijn tent, ofschoon er van een overwinning nog geen sprake kon zijn. Want de glazen plaat toonde een mengelmoes van verschillende natuurtafereelen. De zee meende ik te zien, met duinzand, een bank, een licht toilet en mijn flanellen broek, alles dwarrelde door elkaar, en een bang vermoeden bekroop me.

Lien begreep niets van de situatie en vroeg, zeker wel voor de twintigste maal:

„Piet, waar ben jij nou?"

„Dat kan ik pas toonen als ik de plaat heb afgedrukt," zei ik deftig, „maar ik denk niet dat ik ze afdruk, want Stok heeft ze verknoeid."

Daarvan wilde Lien echter niets weten en na het diner, toen de plaat droog was, moest ik ze in het drukraampje zetten en op papier afdrukken.

Stok, die na de koffie nog even geweest was, had de plaat bekeken en me ingefluisterd dat de lens toch open was geweest.... of toch dicht was geweest... daar ben ik niet zeker van, en dat ik toch het knipje had moeten zien of iets dergelijks... enfin, hij nam opvallend vlug afscheid, waarom, dat heb ik achteraf pas begrepen.

Toen namelijk de plaat enkele oogenblikken in de zon stond en ik dacht, dat ze goed kon zijn, opende ik met een eenigszins benepen hart het drukraam en haalde er, toch nieuwsgierig, het papier uit. Waarachtig, daar zat ik, op de bank!

„Is t-ie goed, Piet?" vroeg Lien. Ze keek onmiddellijk over mijn schouder.

„Neen, ze is niet gelukt," zei ik en maakte een beweging de foto te verscheuren. Lien was echter vlugger. Ze trok het papier plotseling uit mijn handen.

„Bedrieger! O, o, wat een man! Wat een monster!" snikte ze zenuwachtig.

„Vrouwtje," begon ik kalmeerend, „laat ik je nou even verklaren hoe dat komt...."

„Hoe dat komt..... hoe dat komt..." huilde Lien. „'t Geeft niets hoe het komt. Jij zit met een.... met een vrouw, met een..." en een nieuwe huilbui brak haar woorden af.

En ik zát met een vrouw; dat was zoo.

De lens was zeker bij het nemen van de eerste kiek wèl opengegaan.... of wèl dichtgegaan.... ik weet het niet, maar een feit was het, dat blijkbaar de tweede kiek op dezelfde plaat genomen werd als de eerste, en het droevig resultaat was, dat ik op een bank zit en aan mijn voeten, met haar hoofdje tegen m'n knie geleund, de dame van het strand in haar licht toiletje, die juist haar gezichtje naar mij toedraait.

Zeker op het moment dat die ellendige Stok „juffrouw" riep.

Al mijn krachten heb ik ingespannen om Lien de zaak duidelijk te maken en ze antwoordt telkens met het stereotype:

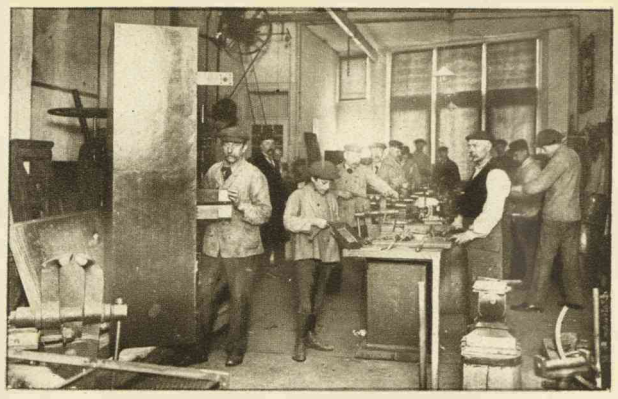
„Als jullie zóó niet gezeten hadden, zou je zóó niet op de fotografie staan."

* * *

In de „Haagsche Courant" van gisterenavond komt de volgende advertentie voor:

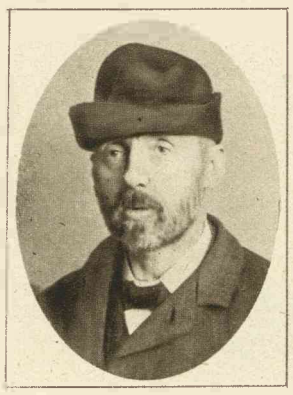
Te koop aangeboden: een **nieuw Fotografietoestel,** gekost hebbende *f* 23.— thans te koop voor *f* **10**.— met alle toebehooren. Brieven onder No. 4823 a. h. Bureau v. d. Bl.

'k Heb nog geen brieven ontvangen.
Lien neemt geen notitie meer van me.....

NEDERLANDSCHE INDUSTRIE.

Een kijkje in de smederij en fabriek van brandwaarborgkasten, kluisdeuren hekwerken enz. van G. J. A. Trestorff, v.h. G. van Heerde, Singel 363-365, en Spuistraat 306-310-312 te Amsterdam. Dat deze in 1830 opgerichte fabriek solide werk levert, bewijst wel het feit dat gedurende dien tijd honderden kasten, zijn afgeleverd niet alleen aan particulieren, doch voornamelijk aan groote bankinstellingen, Rijks- en Gemeentekantoren, zoowel hier te lande als in de koloniën. Ook heeft zij reeds verscheidene opdrachten gekregen tot het maken van safe-deposits voor banken. Voor wie belang stelt in hetgeen deze zaak op dit gebied presteert, is op aanvraag gratis een boekje verkrijgbaar met foto's van brandwaarborgkasten en Safe-Deposits, door haar vervaardigd, benevens een naamlijst van bekende firma's, aan wie deze geleverd zijn.

F. DEUTMAN. † PAST. J. v. BRUSSEL.

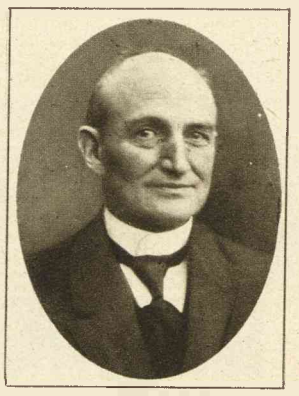
Te Laren is onlangs de bekende schilder DEUTMAN overleden. — Den 4en Aug. a.s. hoopt de ZeerEerw. Heer Deken en Pastoor J. VAN BRUSSEL, den dag te herdenken, waarop hij vóór 25 jaar door Z. D. H. Mgr. Godschalk werd benoemd tot Pastoor der parochie Raamsdonksveer.

DE HULDIGING VAN JACOB HAMEL.

Op de voorgaande bladzijde gaven wij een foto van de deelnemers aan het zangersfeest in den Dierentuin. Ook het comité was zoo welwillend voor onzen fotograaf te poseeren; v.l.n.r. zittend, de heeren: Degen, Blom, Jacob Hamel, Berlots, Veen, Kemper; staande v.l.n.r. de heeren Spiro, Hessels, Veldhuysen, Winterdijk, Ottens, Hillesum. *(foto Hijmans).*

J. G. F. KRIENS. Ds. G. TIMMER.

Den 1en Augustus a.s. hoopt de heer J. G. F. KRIENS, boekhouder aan de Stedelijke fabrieken van gas- en electriciteit te Leiden, den dag te herdenken, waarop hij vóór 25 jaar aan deze fabrieken verbonden werd. — Den 3en Augustus a.s. hoopt de WelEerwaarde Heer Ds. G. TIMMER, den dag te herdenken, waarop hij vóór 25 jaar het predikambt aanvaardde. Achtereenvolgens stond hij te Nieuwpoort, Giessen, Nieuwkerk, de Lier en Hellevoetsluis.

TOOROP-TENTOONSTELLING.

In de Rotonde van het Museum van Kunstnijverheid te Haarlem, is de vorige week een tentoonstelling geopend van werken van Toorop, bij welke gelegenheid er door den heer Toorop een causerie gehouden is. Wij geven hierboven een reproductie van een van zijn werken. *(V.F.B.).*

VEREENIGING TOT „VERBETERING VAN HET GEITENRAS".

De vereeniging „Tot verbetering van het Geitenras" te Nieuw-Gennep heeft onlangs haar jaarlijksche premiekeuring gehouden. Deze foto geeft de bestuursleden, de keurmeesters, alsmede de inzenders met hun geiten.

DE SCHAAKWEDSTRIJD TE SCHEVENINGEN.

In een onzer vorige nummers gaven wij een foto van de deelnemers aan den schaakwedstrijd te Scheveningen. Van een onzer abonné's ontvangen wij nu nog bovenstaande zeer aardige opname, waarop voorkomen v.l.n.r.: de heeren Marchand, de winnaar van den wedstrijd te Scheveningen; F. L. G. d'Aumérie, president van de Scheveningsche schaaksocieteit en organisator van den wedstrijd; de Geus, een zeer bekende Nederlandsche schaakspeler.